

## Nr 84

Av herr **Eliasson i Moholm m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning angående en löneplansrevision m. m. för tjänstemän i statens tjänst m. fl.*

I proposition nr 1, bil. 2, hemställer Kungl. Maj:t, under åberopande av med statstjänstemännens huvudorganisationer träffad överenskommelse om löneplansrevision m. m., att riksdagen måtte dels godkänna de framlagda grunderna för löneplansrevision m. m. för tjänstemän i statens tjänst m. fl., dels bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga av löneplansrevisionen be-tingade ändringar i utfärdade avlönings- och pensionsförfattningar samt att utfärda de övergångsbestämmelser, som må finnas erforderliga för löneplansrevisionens genomförande.

Den i propositionen åberopade överenskommelsen med statstjänstemännens huvudorganisationer innebär bl. a. att Kungl. Maj:ts kungörelse den 9 oktober 1953 (nr 625) om lönetillägg till befattningshavare å vissa orter upphäves fr. o. m. den 1 juli 1957. Nämnda kungörelse tillkom i samband med ortsgrupperingsreformen den 1 januari 1954, då vissa orter hänfördes till lägre ortsgrupp än som tidigare gällt för dem. För att undgå en därav föranledd löneminskning infördes rätt för tjänstemän på i nämnd kungörelse uppräknade orter — bl. a. Eksjö, Ängelholm, Lerum, Karlsborg, Tun, Karlstad, Kristinehamn och Sundsvall — att åtnjuta särskilda lönetillägg, motsvarande skillnaden i tillämplig löneklass mellan lönen inom den tidigare och inom den nya ortsgruppen. Det förutsattes emellertid att detta var en övergångsanordning, som vid lämpligt tillfälle, t. ex. i samband med en mera betydande lönerevision, skulle upphöra att gälla. Enligt den nu träffade överenskommelsen, punkt 9, skall angivna lönetillägg slopas fr. o. m. den 1 juli 1957 och lön från denna dag utgå efter den lägre dyrorten. I överenskommelsen ingår dock en garantiregel för redan anställda tjänstemän om personliga lönetillägg, motsvarande eventuell löneminskning i samband med övergången. Under förhandlingarna har därutöver ställts i utsikt att möjligheterna av en mjukare övergång än enligt garantiregeln skulle undersökas.

Av vad vi under hand inhämtat skulle den mjukare övergången utformas så, att statstjänstemännen på ifrågavarande orter erhåller ett lönetillägg motsvarande skillnaden mellan innehavd lön och lön i närmast högre löneklass. Denna »extra löneklass» skulle dock bortfalla vid befordran eller vid nästa ordinarie löneklassuppflyttning. En sådan övergångsbestämmelse

skulle i praktiken få mycket slumpartade verkningar. En befattningshavare, som den 1 juli 1957 befordras eller erhåller ordinarie löneklassuppflyttning, kommer icke att erhålla något lönetillägg, medan den som vid samma tidpunkt befinner sig i slutlöneklass kommer att åtnjuta lönetillägget under obestämd tid framöver. Som exempel kan anföras att enligt en inom Skaraborgs flygflottilj i Såtenäs företagen undersökning 28 procent av personalen skulle erhålla lönetillägg under obestämd tid, för likaledes 28 procent skulle lönetillägget bortfalla inom ett år och för 9 procent skulle lönetillägget helt utebli.

En temporär förlängning av giltighetstiden för Kungl. Maj:ts kungörelse av den 9 oktober 1953 om lönetillägg till befattningshavare å vissa orter skulle ha medfört en jämnare och rättvisare fördelning av lönekomensationen under övergångstiden. Då emellertid möjligheten till en sådan förlängning med hänsyn till den träffade uppgörelsen icke torde vara för handen, finner vi det angeläget att vid den slutliga utformningen av övergångsbestämmelserna sådana justeringar vidtages att större jämnhet och rättvisa uppnås. En tänkbar lösning vore att den föreslagna extra löneklassen bortfaller först vid befordran eller ordinarie löneklassuppflyttning, som infaller efter en övergångstid av något år. Härigenom skulle samtliga nu i tjänst varande befattningshavare erhålla en mjukare övergång till den lägre dyrortslönen utan att löneprovisoriet i sin helhet förlänges.

Med stöd av vad vi härövan anført hemställer vi,

att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, bil. 2, besluta uttala, att Kungl. Maj:t vid utformningen av de slutliga övergångsbestämmelser, som må finnas erforderliga för löneplansrevisionens genomförande, måtte särskilt beakta det läge som upphävandet av Kungl. Maj:ts kungörelse den 9 oktober 1953 (nr 625) kommer att medföra för befattningshavare å i nämnd kungörelse nämnda orter.

Stockholm den 23 januari 1957

		<i>Rolf Eliasson</i>
<i>Walter Sundström</i>	<i>Nils G. Fröding</i>	<i>Jöns Nilsson</i>
<i>Harry Carlsson</i>	<i>Nils Odhe</i>	<i>Artur E. Lundqvist</i>
<i>O. Malmberg</i>	<i>Einar Setterberg</i>	<i>Carl W. Lothigius</i>